

Verslag kookploeg lijnwedstrijden

Twee jaar geleden in Hazewinkel bleven de families Plas en Peters logeren op het domein van BLOSO.

De Plassen in een spiksplinternieuwe tweedehands caravan, de Petersen nog in een geleende tent van de buurman. De kinderen vertellen tegen elkaar dat er twee families blijven slapen, en hopla, meteen vervoegden ons nog enkele jeugdigen. We hadden op voorhand al afgesproken dat we elk wat zouden klaarmaken. De ene bracht spaghetti mee, de andere spek en eieren.

Zaterdagavond was de spaghetti zo lekker dat zelfs Raf en Piet genoten van onze culinaire uitspatting. Zondagmorgen rook het spek met eieren zo heerlijk, dat we meteen de voortent van de caravan al vol vaarders hadden zitten. Delen was de boodschap, maar iedereen had lekker en goed gegeten. Of ze na dat uitgebreid ontbijt nog gepresteerd hebben op het water, herinneren we ons niet meer, wel dat we de hele zijkant van de voortent met veel detergent moesten afwassen, want het spek had zich van zijne beste kant laten zien!

Toen, na die gezellige eetmomenten en bij een lekker trappistje (jaja toen was er ook al Achelse) hebben we midden in de nacht besloten om het jaar dat nog moest komen te koken voor de club. Vóór de lange baan wedstrijd in Roeselare 2009 besloot de familie Jansen om ons te helpen. En maar goed, want daar aan de keukentafel is onze eerste boodschappenlijst geboren.

Met schrik in ons hart en geen idee wat ons dit ging kosten, zijn we naar de Colruyt gegaan. Wij kwamen tot de vaststelling dat we aan zeer economische prijzen verschillende maaltijden konden aanbieden. 's Avonds in de tent ging het er gezellig aan toe, zo gezellig zelfs dat de vaarders die wilden slapen geen oog dicht gedaan hebben totdat de massagekuur voor Diana (was die dag jarig en werd door Stijn verwend) achter de rug was.

Na Roeselare is Gent aan de beurt gekomen. Het ging als maar beter en de helpende handen waren niet meer te tellen. Met 34 zaten we die zondagmiddag aan de tafel. 's Avonds in de tent leek het of er meer ouders dan vaarders waren blijven kamperen. Een gezellige sfeer.

In Geel werd er geen clubtent gezet, maar voor een pastasalade, zelfgemaakte pizza en een bestelde kebab was iedereen ook wel te vinden.

Hazewinkel 2009. Opnieuw werd de tent opgezet. Ondanks het feit dat het weer daar oké was, leerden we al snel dat je zo'n tent beter goed kunt vastzetten, een plotse windvlaag, en dan kan je rennen om hem te vangen. Voor de eerste keer werden hier Roncadanoedels geserveerd. Een overheerlijk recept van grootmoeder Roncada met pasta, patatten, spekjes en ei. Iedereen ging door de knieën en later over de finish met dit krachtig eten. Soep en spaghetti lust ook menigeen. Hier en daar moest er wat bekibbeld worden op de porties, want met zone hoop volk is 't niet gemakkelijk om hoeveelheden in te schatten. Gelukkig kunnen de vaarders zich rijkelijk te goed doen.

2009 zit er op met een goed gevoel en rijk gevulde magen. 2010 start met de langebaanwedstrijd in Harelbeke. De clubtent moest versjouwd worden naar een achteraf gelegen weide. Gelukkig zijn er dan veel helpende handen om al het gerief, stoelen en tafels op zijn plaats te krijgen. De geleende weckketels doen weer goed hun best. Els wil deze keer bij hoog en bij laag ook haar handen vuil maken, en zij zorgt dan ook voor een overheerlijke spaghettisaus. De grote blikken tomatenpuree kunnen nog jaren dienen, want door een foute interpretatie van de boodschappenlijst werden geen kleine, maar megagrote potten meegebracht. De camping stond al snel vol met hele families Neerpeltenaren. In Harelbeke hadden we de luxe om brood te bestellen bij de club zelf. Amai, geen bakker zoeken en 15 minuten langer in ons bed (luchtmatras) blijven liggen. Jawadde, het brood zou om 7 uur geleverd worden, maar om 8 uur hadden we nog geen snee om uit te delen. Gelukkig waren er enkele dozen cornflakes waar we de eerste honger mee konden stillen. Kwart na 8 was er brood in overvloed. De Harelbeekse die ons moest voorzien van brood had zich verslapen... Kan gebeuren, maar liever niet als er 30 man in een tent zit te wachten;) Volgende keer weten we beter.

Voordat we naar de wedstrijd in Gent afzakken dit jaar, schaft de club grote kookpotten en een braadpan aan. De geleende weckpotten kunnen terug de kelders in, en vanaf nu zijn we de trotse bezitters van grote inox ketels. Van vrijdagavond tot zondagavond is er een grote opkomst van Neerpelt. De clubtent met de caravans en tenten daaromheen lijkt wel op een zigeunerkamp. Voor de eerste keer vinden we dat er een BBQ mag bij zijn. Zaterdagavond is het dan zover. Met worsten, zelf gemarineerde kipsaté's en koteletten krijgen we iedereen weer stil. Om alle gaatjes te vullen zoeken Davy en Cindy naar een heel lange springkoord. Met wel 10 op een rij wordt er tot laat op de avond gesprongen. Zoals op elke wedstrijd gaat iedereen op tijd zijn bed in. Alhoewel...dan hadden we niet gerekend op de stadsgenoten van Gent. Een heleboel kabaal op

de rand van het kanaal, vlak voor onze tent. Omdat ze van ons geen reactie kregen, hoepelden ze na een tijdje van zelf op. Zondagmiddag hadden we het wel heel gemakkelijk. Mama Amy (Reinhilde) zorgde vanuit Neerpelt voor een kipstooftje. Enkel rijst koken en hupla we hadden weer een volwaardige maaltijd op tafel staan.

In augustus staat Geel op het programma. Nog nooit bleven er zoveel vaarders en niet-vaarders in Geel kamperen. Vroeger was Geel dicht genoeg om over en weer naar Neerpelt te rijden, maar tegenwoordig is het toch wat ver. We blijven er zelfs al van vrijdagavond overnachten. De avonden zijn zo gezellig, dat niemand zin heeft om tussen de lakens te kruipen. We proberen stil te zijn, maar helaas, de decibels lopen aardig op. Gelukkig zijn er dan toch nog verstandigen onder ons die het touw in handen nemen en de tent op een schappelijk uur dichttritsen. Zaterdagmorgen was er een feesttafel in de tent. Er waren er 3 jarig. De Beekes werden 18!!! En dat werd gevierd. De kookploeg zorgde voor een stijlvol en luxueus ontbijt met kaarsjes en alles er op en er aan. Leen die iets ouder werd mocht meegenieten van deze heerlijkheden. (voor een ontbijt op bed was de kookploeg te laat, want om vóór Leen uit de veren te zijn, moet je 's morgens opstaan;)) Overdag werd er nog rijkelijk getrakteerd door de Beekes met echte Geelse vlaaien. Voor de eerste keer werd de spaghettisaus gemaakt door Van Hout. Iedereen vond het lekker, en het spaart ons een berg werk uit (vooral Els). Die avond moest er een bakske Achelse aan geloven om Leen haar verjaardag te vieren. Gelukkig waren we toen zo verstandig om onze stoelen op den dijk te zetten en zo de rest van de slapers niet te storen. Maar om middernacht zien we dan toch nog twee aspiranten voorbij zoeven. Ze geven ons zelfs een show van powertraining daar op de dijk.

Zondagmiddag staan er de Roncadanoedels weer op het menu. Maar ai, de vaarders hebben reuze honger, en de kletskes worden samengeschrapt om toch iedereen te voorzien van een hapje. De rest van het Geelse weekend liep weer gesmeerd. Al die helpende handen maken dat zo'n weekend voor iedereen voelt alsof hij niks gedaan heeft.

Hazewinkel is voor ons nu al de derde keer op rij. Veel mensen van Neerpelt, en zelfs nieuwelingen die voor de eerste keer komen kamperen zakken af naar Hazewinkel. Zaterdagmiddag zorgt iedereen zelf voor zijn picknick, maar zaterdagavond is er dan een special editie. Eerst lekkere pompoenroomsoep, daarna aardappelen met worst en appelmoes. Er werd gegeten zoals we nog nooit gezien hadden. Het record voor onze spaghetti zondagmiddag staat op 68 personen. Gelukkig kunnen we dan in ploegen eten, want 10 kg spaghetti koken in 1 keer is toch wat veel voor onze kookpotten.

Als afsluiter hadden we Zwevegem. Met 3 snelle families werd de strook tussen het fietspad en de muur al snel ingepalmd door de Neerpeltenaren. Iedereen vond een plekje dicht bij het water. Vrijdagavond blijft het licht lang branden en zodoende vergeten we op tijd in onze tenten te kruipen. Deze keer is Stijn chef van de missie. Hij heeft alles tot in de puntjes geregeld (of was het Carine?). Ja, achter iedere succesvolle man, staat een sterke vrouw. De spaghetti komt op tijd op tafel. De wedstrijden duren hier op zaterdagavond wel erg lang. Daardoor serveren we soep tussen de wedstrijden door. Om 20.00 uur 's avonds moeten er de hotdogs aan geloven. Maar oei, de soep was al weer verteerd bij de vaarders, en de piccolo's verdwijnen als sneeuw voor de zon. Worst en daarentegen zijn er genoeg. De laatste junioren krijgen 3 worsten tussen 1 piccolo. En zo krijgen we dan toch weer de magen gevuld. De oudsten van de vaarders mogen nog naar de kermis. De jongsten liggen al te ronken. Zelfs de Verduyckjes slapen wonder boven wonder al! Zondag starten we met regen, maar het vers gebakken heerlijke West-Vlaamse brood laat ons langer aan de tafel zitten. Gelukkig kunnen we van achter onze club-tent-ramen de wedstrijden volgen. Tegen 10 uur klaart het op en kunnen we genieten van het zonnetje. Pauze tussen 12 en 2. De Roncadanoedels doen hun best weer. De chef van het weekend heeft gezorgd dat er deze keer

meer dan voldoende is voor iedereen (al was de verhouding een beetje zoek ;)) De overschot aan brood en toespisjes werd opgesmeerd en voordat iedereen terug richting Neerpelt vertrok, konden ze nog een hapje achter de kiezen steken. Moe maar voldaan komt iedereen weer veilig en heelhuids in Neerpelt toe.

Het seizoen zit er voor de kookploeg op. We zijn heel blij dat iedereen ons zo goed wil helpen bij het installeren en opruimen van onze veldkeuken. Veel handen maken inderdaad licht werk, maar zonder die hulp hadden we het misschien niet volgehouden;) De boodschappenlijst is al klaar voor volgend jaar. Als er opmerkingen of suggesties zijn voor volgend jaar, willen we ze graag horen. Het kan altijd nog beter. Bedankt iedereen.

Wistjedes :

- Roos al veel heeft leren eten
- Toon zelfs water gaat halen, maar dan moet je wel tegen het wachten kunnen
- Emiel nog moet leren om zijn bord na elke maaltijd af te wassen
- Ruben hotdog eet zonder worst zuurkool en augurken!
- Steven wel kan afwassen
- Joeri misschien niet groot is, maar wel veel kan eten,
- Karen en Brecht welopgevoed zijn en altijd "*dank je wel*" zeggen
- Piet geen tomaten lust
- Peter niet van mayonaise houdt
- Nick B liever geen patatten eet
- Yne veel kan eten als ze gedaan heeft met varen
- Inge nog niet klaar is als Luc wil gaan slapen
- Johan zijn soep door menig vrouw wordt begeerd
- Er altijd zijn die te laat inschrijven ...

-----ooooooooooooOOOOOoooooooooooo-----